

HILLE, MANFRED (57): *Uns Pänz spille Hännesche* (0:53)

Als u bei uns doheim, bes mir en de Schull kome, do woodt wirklich nor Kölsch gesprochen un der Gägesatz zo hügg es ewvens dä, mer sin en de Schull gekumme un hatten Glöck ne kölsche Lehrer zo han, wo mer dann Deutsch liere kunnte, ävver dat es dann immer su bei Kölsch met Knubbele irgendwie gebleve bes zom hüggige Dag. Un bei dä Kinder hüggzedag, bei uns Kinder zomindes, die komen en de Schull un dann gov et die sugenannte Kölsch-AG, wo se dann dat Kölsch geliert han. Un för mich wor ne ganz besondere Moment, wo die Pänz em Hännesche wirklich dat tolle Stöck opgeföhrt han. Un wenn dann zom Schluss die Britz eravging un die Pänz stundten do met ehre Pöppcher, do ging schon su manches Trönche ging do de Back erav, ne. Un dat wor - do es mer dann stolz als Vatter un säht: "Mensch, ich gläuv, da ha' mer alles richtig gemaht. Loss se wigger singe un spreche, su god et geht. Kölsch drinke dun se och, alsu: Wat wo' mer mih?"

Hille, Manfred (57): *Uns Pänz spille Hännesche*

ʔalzʊ bɛɪ ʔʊns do'heɪm_ə: bes mi_ɛ_n də ʃʊl kɔ:mə do vo:t vøɔklɪʃ nu_ɛ nu_ɛ kœlf_ɛʃpɔxən
ʔʊn: dɛ 'je:ɳzats:o hɔyt_ɛs ʔe:bən de:ɛ me_ɛ zɪn_ɪn də ʃʊl jəkʊmə ʔʊn hatən gløk nɛ kœlfə
lɛ_ɛ bɛ ʃʊo han vo mɛ dan dɔytʃ lɪ_ɛ bɛ kʊntə ʔave dat ʔes tan ʔɪmɛ zu bɛɪ kœlf met knʊbɛlə
'ʔøbɛntfi_ɛblevɛ bes ʃʊu hɪ_ɛ dɑ:x ʔʊn bɛ dɛ kɪndɛ hɪkʃɛdɑ:x bɛɪ ʔʊnzɛɛ kɪndɛ
ʃʊ'mɪnəsɛns di kɔ:mənɛn də ʃʊl: ʔʊn dan: jɔ:v_ɛt:i 'zo:jənantə kœlf ʔɑ: je: vo zɛ dan dat
kœlf_ɛli_ɛt han ʔʊn fø mɪʃ vo: do jants bɛ'zɔndɛɛ mo'mɛnt vo di pɛnts ʔɛm hɛnɛsjɛ:
vø_ɛklɪʃ tɑ:ɔlə ʃtyk ʔɔfjɛfyɛt han ʔʊn:_ɛ: vɛn dan ʃʊm ʃlʊs ti pɛɪts_ɛ'ɔaf:jɪŋ ʔʊn_ɛ: ti
pɛnʃ:tɔntɛn do met ʔi_ɛ bɛ pøpʃɛ do jɪŋ ʃʊn zʊ manʃɛs t_ɛ:ɳʃɛ jɪŋ do: tɛ bag_ɛɔaf nɛ: ʔʊn
dat vɔ_ɛ dɑ ʃɛs mɛ dan ʃtɔltʃ ʔals fate ʔʊn zɛ:t mɛnʃ ʔɪʃ glø:f dɑ ham:ɛ ʔalɛs 'ɔɪʃtɪʃ jɛmɑ:t
lɔs:ɛ vɪ_ɛ zɪŋə ʔʊn ʃpɛ_ɛʃɛ zo jɔ:d_ɛt jɛ:t kœlf dɔɪŋkɛ dʊn zɛ ʔox ʔalzʊ vat vu mɛ mɛ_ɛ